

Gospodov vnebohod A

*Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.
(Mt 28,20)*

Prvo berilo

Apostolska dela 1,1-11

V prvi knjigi sem poročal, Teófil, o vsem, kar je Jezus delal in učil do dne, ko je bil vzet v nebesa. Še prej je apostolom, ki si jih je bil izbral, dal naročila po Svetem Duhu. Po svojem trpljenju jim je z mnogimi znamenji dokazal, da živi: štirideset dni se jim je prikazoval in jim govoril o Božjem kraljestvu. Ko je bil z njimi pri jedi, jim je naročil, naj ne odhajajo iz Jeruzalema, temveč naj počakajo na Očetovo obljubo, "o kateri ste slišali od mene; zakaj Janez je krščeval z vodo, vi pa boste v nekaj dneh krščeni s Svetim Duhom".

Ko so bili zbrani, so ga vprašali: "Gospod, ali boš v tem času obnovil izraelsko kraljestvo?" Rekel jim je: "Ni vaša stvar, da bi vedeli za čase in trenutke, ki jih je Oče določil v svoji oblasti. Toda prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje priče v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji ter do skrajnih mej sveta."

Po teh besedah se je dvignil pred njihovimi očmi in oblak ga je zastrl njihovim pogledom. Ko so po njegovem odhódu strmeli v nebo, glej, sta stala pri njih dva moža v belih oblačilih, ki sta rekla: "Možje Galilejci, kaj stojite in gledate v nebo? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v nebo, bo prišel prav tako, kakor ste ga videli iti v nebo."

Drugo berilo

Efežanom 1,17-23

Bratje in sestre, Bog našega Gospoda Jezusa Kristusa, Oče veličastva, naj vam da duha modrosti in razodetja, da ga boste spoznali. On naj razsvetlí oči vašega srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical, kako bogato je veličastvo njegove dediščine v svetih, kakšna je čezmerna veličina njegove mogočnosti do nas, ki verujemo po delovanju njegove silne moči. To moč je uresničil v Kristusu, ko ga je obúdil od mrtvih in ga posádil na svojo desnico v nebesih, nad vsakršno vladarstvo in oblast, nad vsakršno silo in gospostvo ter nad vsakršno ime, ki se ne imenuje samo na tem svetu, temveč tudi v prihodnjem. In vse je položil pod njegove noge, njega pa postavil čez vse kot glavo Cerkvi, ki je njegovo telo, polnost njega, ki v vsem vse izpolnjuje.

Tisti čas se je enajst učencev odpravilo v Galilejo na goro, kamor jim je bil Jezus naročil. Ko so ga zagledali, so se mu do tal priklonili, nekateri pa so dvomili. Jezus je pristopil in jim spregovoril: "Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Pojdite torej in poučujte vse narode. Krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in učite jih izpolnjevati vse, kar koli sem vam zapovedal! In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta."

V razmislek

Da bi življenje osvojilo čimveč posameznikov, praznuje cerkev Veliko noč 50 dni skupaj. Velikonočni čas doseže vrhunec v dveh praznikih, v Gospodovem vnebohodu in Binkoštih. Gospodov vnebohod – vstali Jezus izgine izpred oči Njegovih učencev, da bi vzpostavil nov način odnosa – odnos, ki je tako močan in globok, da se iz Njegove navzočnosti izpolni vse na nov, nepredstavljen način.

Gospodov vnebohod je povabilo Jezusovim učencem, da jim zapusti poznan način Njegove navzočnosti – da ga navidez izgubijo in da kljub temu zberejo pogum, da se prepustijo novemu, še nepoznanemu odnosu z Njim. Njegova nevidna navzočnost sedaj doseže globino, ki mu je njegovo zemeljsko telo nikoli ne bi omogočilo.

Vendar je Gospodov vnebohod sprva dan žalosti – dan, za katerega velja, da dovolimo Jezusu oditi in da sprejmemo, da smo sami. To je žalost, ki se odraža v mnogih slovesih in mnogih izkušnjah zapuščenosti. Toda zgolj z odhodom lahko stopimo na novo pot, zgolj z odhodom se lahko pojavi nova resničnost, doživimo zorenje, rast, postanemo močnejši. Brez slovesa ostanemo nedozoreli in odvisni, slovo pa nas nasprotno (če imamo pogum, da ga z vso bolečino tudi resnično prebolimo) naredi dozorele in odrasle. In Jezus ne pričakuje od nas zgolj teh korakov zrelosti, on nam jih tudi zaupa, ko nam zagotovi: "Vi boste moje priče... do skrajnih mej sveta."

In če smo slovo dobro preboleli, če ne pričakujemo več, da bodo naša hrepenenja izpolnile zunanje stvari, okoliščine, ljudje..., če smo preko izkušnje naše notranje praznine in pomanjkanja miru dosegli mir in sproščenost, potem smo izkusili Gospodov vnebohod in dosegli Binkošti. Potem smo dovolj odprti in prosti, da lahko pride v nas Božji duh in nas lahko od znotraj navzven napolni s svojimi darovi.

Težka pot za nas ljudi, ki se tako radi oprijemamo poznanega, ki nas je tako zelo strah, da bomo izgubili to, za kar smo prepričani, da nujno potrebujemo za življenje. Gospodov Vnebohod nas vabi, da se odpremo – v dvojnem pomenu besede – da se odpremo za novo, nepoznano pot in da odpremo naš notranji prostor, da bi se lahko zapolnil z nebeško močjo. Tako predstavlja ta praznik pravzaprav cilj našega življenja. Gospodov vnebohod želi usmeriti naš pogled na ta cilj. Kdor lahko na nek način živi nebesa, se zanj relativizirajo mnoge stvari. Uspeh, lastništvo, zdravje nimajo več najvišje vrednosti. To pot lahko prehodimo bolj sproščeno, z manj strahu in več notranje distance. Gospodov vnebohod nam tako pomaga na naši poti resnične človečnosti.

Nič več se ne srečamo z zgodovinskim Jezusom, temveč s povzdignjenim Kristusom. Dokler človek živi poleg nas, smo osredotočeni na to, kar vidimo. Kristus je moral iti, da ne vztrajamo na njegovih zgodovinskih podobi. Sedaj se lahko nahaja v vsakem izmed nas, sedaj je za vedno prisoten v naših srcih. Njegova dejanja, Njegove besede, Njegova znamenja niso več omejena na majhen krog ljudi, vezana na prostor in čas. Tu in danes se dogaja Jezusova prisotnost v nas, tu in danes smo povabljeni, da dovolimo, da ta osrečujoča izkušnja postane resničnost in da jo posredujemo drugim: "Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!"